

Vlaams
Parlement

stuk **1509** (2011-2012) – Nr. 3
ingediend op 6 juni 2012 (2011-2012)

Voorstel van decreet

van de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens,
Bart Martens en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen,
Tinne Rombouts en Michèle Hostekint

houdende wijziging van diverse bepalingen
van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,
wat de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft

Amendementen

Stukken in het dossier:
1509 (2011-2012) – Nr. 1: Voorstel van decreet
– Nr. 2: Advies Raad van State

verzendcode: LEE

AMENDEMENT Nr. 1

voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens, Bart Martens en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint

Artikel 2

Op de eerste regel de zinsnede “artikel 4.2.9, §4, 2°” vervangen door de zinsnede “artikel 4.2.9, §4, tweede lid, 2°”.

VERANTWOORDING

Hiermee wordt tegemoetgekomen aan de legistieke opmerking, gemaakt door de Raad van State, in zijn advies nr. 51.130/1/AV van 19 april en 22 mei 2012.

AMENDEMENT Nr. 2

voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens, Bart Martens en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint

Artikel 5

In de voorgestelde tekst artikel 4.8.4 vervangen door wat volgt:

“Art. 4.8.4. §1. Ter oplossing van een voor de Raad gebrachte betwisting kan de Raad het vergunningverlenende bestuursorgaan in elke stand van het geding met een tussenuitspraak de mogelijkheid bieden om binnen de termijn die de Raad bepaalt een onregelmatigheid in de bestreden beslissing te herstellen of te laten herstellen, tenzij belanghebbenden, vermeld in artikel 4.8.12, daardoor onevenredig kunnen worden benadeeld.

Onder de onregelmatigheid in de bestreden beslissing, vermeld in het eerste lid, wordt verstaan een onregelmatigheid die herstelbaar is zodat de bestreden beslissing niet langer onregelmatig is in de zin van artikel 4.8.2, tweede lid, en de beslissing gehandhaafd kan blijven.

§2. Het vergunningverlenende bestuursorgaan deelt de Raad binnen een door de Raad bepaalde termijn mee of het gebruikmaakt van de mogelijkheid om een onregelmatigheid in de bestreden beslissing te herstellen of te laten herstellen.

Als het vergunningverlenende bestuursorgaan overgaat tot herstel van de onregelmatigheid, deelt het de Raad schriftelijk en binnen de hersteltermijn, vermeld in paragraaf 1, mee op welke wijze de onregelmatigheid is hersteld.

Partijen kunnen binnen de door de Vlaamse Regering bepaalde vervaltermijnen schriftelijk hun zienswijze meedelen over de wijze waarop de onregelmatigheid is hersteld.

§3. De Raad deelt de partijen mee op welke wijze het beroep verder wordt behandeld na:

- 1° ontvangst van de mededeling van het vergunningverlenende bestuursorgaan dat deze geen gebruikmaakt van de hem geboden mogelijkheid, overeenkomstig paragraaf 2, eerste lid;*
- 2° het ongebruikt verstrijken van de door de Raad bepaalde termijn, vermeld in paragraaf 2, eerste lid;*
- 3° het ongebruikt verstrijken van de termijn, vermeld in paragraaf 2, tweede lid; of*
- 4° ontvangst van de zienswijzen, overeenkomstig paragraaf 2, derde lid.*

§4. De proceduretermijnen worden geschorst vanaf de datum van het tussenarrest, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, tot de datum van mededeling, vermeld in paragraaf 3.

§5. Na het advies van de Raad te hebben gevraagd, kan de Vlaamse Regering aanvullende maatregelen bepalen die voor de uitvoering van deze onderafdeling nodig zijn.”.

VERANTWOORDING

De Raad van State merkt op dat de nieuwe mogelijkheid tot uitspraak die aan de Raad voor Vergunningsbetwistingen wordt toegekend slechts summier wordt geregeld, en somt een aantal elementen op die in het decreet bepaald zouden moeten worden, maar nu niet bepaald zijn.

De Raad van State wijst op de summiere aard van de voorgestelde decretale regeling om aan te nemen dat de delegatie aan de Vlaamse Regering ook betrekking heeft op het vaststellen van essentiële elementen van die regeling. Volgens de Raad is het ontoelaatbaar dat de essentiële elementen van de regeling van de rechtsmacht van en de rechtspleging voor een rechtscollege aan de Vlaamse Regering worden overgelaten.

Dit amendement komt aan die kritiek tegemoet en strekt ertoe om de essentiële elementen van de regeling inzake de bestuurlijke lus op te nemen in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO), zoals vereist is.

Vooreerst wordt duidelijk gemaakt wat de aard van de herstelbare onregelmatigheden is.

Onder de onregelmatigheid in de bestreden beslissing, vermeld in het eerste lid, wordt in algemene zin verstaan een onregelmatigheid die remedieerbaar is zodat de betrokken bestreden beslissing niet meer onregelmatig is in de zin van artikel 4.8.2, tweede lid, van het voorstel van decreet, dat wil zeggen niet langer strijdig is met regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of onbehoorlijk bestuur, en de bestreden beslissing gehandhaafd blijft.

Er wordt bewust voor een algemene omschrijving gekozen. Een te detaillistische aanpak houdt het risico in dat de regeling te rigide wordt en daardoor een te geringe meerwaarde heeft. Het ligt wel voor de hand dat de bestuurlijke lus vóór alles zal kunnen worden toegepast om herstelbare vormgebreken recht te zetten. Te denken valt aan een schending van de formele motiveringsplicht. Een bij de Raad bestreden vergunningsbeslissing kan formeel onvoldoende gemotiveerd zijn, maar dat wil nog niet zeggen dat er materieel geen goede motieven voor die beslissing bestaan. De toepassing van de bestuurlijke lus vermijdt dat de beslissing onmiddellijk wegens dat vormgebrek wordt vernietigd, maar biedt het vergunningverlenend bestuursorgaan de gelegenheid om de materiële motieven te expliciteren.

Verder wordt ook de procedure van de bestuurlijke lus meer uitgewerkt.

Het ingediende voorstel van decreet legde het initiatief reeds in handen van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Oordeelt hij dat de bestuurlijke lus kan worden toegepast, dan bepaalt de Raad bij tussenarrest welke onregelmatigheden binnen welke termijn kunnen worden hersteld en zal de Raad twee termijnen opgeven:

- i) de termijn waarbinnen het bestuursorgaan zal moeten aangeven of het van de mogelijkheid tot herstel gebruikmaakt;
- ii) de termijn waarbinnen de onregelmatigheid zal moeten worden hersteld.

Het is niet mogelijk om in de VCRO vast te leggen welke deze termijnen zouden moeten zijn, gelet op de verscheidenheid aan situaties waarop de bestuurlijke lus van toepassing zou kunnen zijn. Die termijn hangt af van de begane onregelmatigheid zelf. Wanneer het opzet van de bestuurlijke lus er bijvoorbeeld in bestaat dat het vergunningverlenend bestuursorgaan een ten onrechte niet gevraagd advies alsnog inwint en bij de beoordeling betreft, zal de hersteltermijn langer moeten zijn dan wanneer het bestuur wordt uitgenodigd de motivering van de vergunningsbeslissing aan te vullen. De Raad moet geval per geval kunnen beoordelen welke termijn het vergunningverlenend bestuursorgaan nodig heeft om de onregelmatigheid te herstellen. Een eenvormige hersteltermijn is niet wenselijk.

Het vergunningverlenende bestuursorgaan beslist of hij van die mogelijkheid gebruikmaakt.

Gaat het bestuursorgaan daarop in, zal het bestuursorgaan binnen de hersteltermijn schriftelijk moeten aangeven hoe het de onregelmatigheid heeft rechtgezet.

De andere partijen hebben hierna de mogelijkheid tot tegenspraak over de wijze waarop de onregelmatigheid is hersteld.

Het wordt aan de Raad gelaten om aan te geven op welke wijze het beroep verder wordt behandeld. Dit is immers afhankelijk van de stand in de procedure waarin de bestuurlijke lus toegepast werd, het al dan niet gebruik door het vergunningverlenende bestuursorgaan van de geboden mogelijkheid, de wijze van herstel, de zienswijze van de partijen en vanzelfsprekend de rechten van de partijen.

Tevens wordt in de VCRO bepaald dat de proceduretermijnen geschorst worden gedurende de tijd, nodig om gebruik te maken van de bestuurlijke lus.

De schorsing duurt tot de datum waarop de Raad de partijen meedeelt op welke wijze het beroep verder wordt behandeld.

De Raad zal dit laten weten op het ogenblik:

- dat het vergunningverlenende bestuursorgaan aangegeven heeft geen gebruik te maken van de hem geboden mogelijkheid;
- dat de termijn verstreken is waarbinnen het bestuursorgaan had moeten laten weten of het al dan niet gebruik zou maken van de geboden mogelijkheid;
- dat het vergunningverlenende bestuursorgaan overgegaan is tot herstel, en de partijen hun zienswijzen over dit herstel te kennen hebben gegeven;
- dat de termijn voor herstel verstreken is, zonder dat het vergunningverlenende bestuursorgaan tot herstel is overgegaan, in weerwil van wat het bestuursorgaan initieel aangegeven had.

Zoals hierboven geduid, wordt het aan de Raad gelaten om in zijn mededeling aan te geven op welke wijze het beroep verder wordt behandeld.

In zijn advies vraagt de Raad van State ook aandacht voor belanghebbende derden wiens rechten door de toepassing van de bestuurlijke lus zouden kunnen worden geschonden. Het initieel voorgestelde artikel 4.8.4, eerste lid, koppelde aan de toepassing van de bestuurlijke lus de voorwaarde dat belanghebbenden bedoeld in artikel 4.8.12 niet onevenredig mogen worden benadeeld. Dat is al een belangrijke waarborg die vanzelfsprekend in het thans voorgestelde artikel 4.8.4, §1, eerste lid, wordt behouden. Bovendien wordt in de definitie van een herstelbare onregelmatigheid opgenomen in artikel 4.8.12, §1, tweede lid, met zoveel woorden bepaald dat de uitkomst van de bestuurlijke lus alleen kan zijn dat de bestreden vergunningsbeslissing gehandhaafd blijft. Het is dus niet mogelijk dat een beslissing tot weigering van de vergunning na het volgen van de bestuurlijke lus plots in de afgifte van de vergunning uitmondt. Belanghebbende derden die geen partij in de procedure zijn, mogen niet plots geconfronteerd worden met een vergunning die hen benadeelt. Het essentiële opzet van de bestuurlijke lus bestaat erin dat de bestreden beslissing, gezuiverd van de herstelbare onregelmatigheden, kan worden gehandhaafd. Een inhoudelijke hervorming van de vergunningsbeslissing (bijvoorbeeld een weigering die in een vergunning wordt omgeboogen), gaat de perken van de bestuurlijke lus te buiten.

Omdat het amendement de essentiële elementen van de regeling in de VCRO inschrijft, kan een delegatie gegeven worden aan de Vlaamse Regering om de aanvullende maatregelen te bepalen die nodig zijn voor de toepassing van de bestuurlijke lus.

AMENDEMENT Nr. 3

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens, Bart Martens
en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint**

Artikel 5

In de voorgestelde tekst artikel 4.8.5 vervangen door wat volgt:

“Art. 4.8.5. §1. Ter oplossing van een voor de Raad gebrachte betwisting kan de Raad op gezamenlijk verzoek van de partijen of op eigen initiatief maar met akkoord van de partijen met een tussenuitspraak een bemiddeling bevelen zolang het beroep niet in beraad is genomen.

§2. *Bij inwilliging van het verzoek tot bemiddeling zendt de griffier onmiddellijk een afschrift van het tussenarrest, vermeld in paragraaf 1, aan de partijen en aan de bemiddelaar.*

Als bemiddelaar kunnen door de Raad worden aangewezen: raadsleden, aanvullende raadsleden, griffiers, leden van het ondersteunend personeel of derden die door de partijen gezamenlijk worden voorgesteld.

De bemiddelaar dient te voldoen aan de volgende voorwaarden:

- 1° hij heeft een grondige kennis van en nuttige ervaring in het domein van het Vlaamse recht betreffende de ruimtelijke ordening;*
- 2° hij doet blijken van een voor de bemiddelingspraktijk passende vorming;*
- 3° hij biedt de noodzakelijke waarborgen voor een onafhankelijke en onpartijdige bemiddeling;*
- 4° hij heeft geen strafrechtelijke veroordelingen of tuchtrechtelijke sancties opgelopen die onverenigbaar zijn met de uitoefening van de functie van bemiddelaar.*

Tijdens de bemiddeling probeert de bemiddelaar een directe dialoog tot stand te brengen tussen de partijen en verleent hij ondersteuning voor een goed verloop van de dialoog. De bemiddeling verloopt volgens de volgende principes:

- 1° vrijwilligheid;*
- 2° onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de bemiddelaar;*
- 3° vertrouwelijkheid.*

De bemiddelaar kan ook derden bij de bemiddelingspoging betrekken.

§3. *Zo de bemiddeling tot een bemiddelingsakkoord leidt, kunnen de partijen of een van hen de Raad verzoeken dat akkoord te bekrachtigen.*

De Raad kan de bekrachtiging alleen weigeren indien het akkoord strijdig is met de openbare orde, regelgeving of stedenbouwkundige voorschriften.

Bij ontbreken van een bemiddelingsakkoord of als de Raad vaststelt dat de randvoorwaarden voor een geslaagde bemiddeling niet of niet langer zijn vervuld, wordt bij tussenarrest de voortzetting van de jurisdictionele procedure bevolen.

§4. *Een verzoek tot bemiddeling schorst de proceduretermijnen vanaf de datum van ontvangst van het verzoek door de Raad tot:*

- 1° de datum van bekrachtiging van het bemiddelingsakkoord, vermeld in paragraaf 3, eerste lid;*
- 2° de dag na de betekening van het tussenarrest, vermeld in paragraaf 3, derde lid.*

§5. *Na het advies van de Raad te hebben gevraagd, bepaalt de Vlaamse Regering alle aanvullende maatregelen betreffende de organisatie van de bemiddeling die voor de uitvoering van deze onderafdeling nodig zijn, onder meer:*

- 1° de vormvereisten waaraan een verzoek tot bemiddeling moet voldoen;*
- 2° de mogelijkheid tot regularisatie van de vereisten, vermeld in punt 1°;*
- 3° termijnen van de bemiddeling.”.*

VERANTWOORDING

Ook wat de bemiddeling betreft, merkt de Raad van State op dat de nieuwe mogelijkheid uitermate summier wordt geregeld, en somt hij een aantal elementen op waarover momenteel niets geregeld wordt maar die essentiële elementen van de bemiddeling uitmaken, en bijgevolg in het decreet geregeld zouden moeten zijn.

Zoals bij de regeling omtrent de bestuurlijke lus, leidt de Raad van State uit de beknoptheid van de voorgestelde regeling af dat de delegatie aan de Vlaamse Regering ook betrekking heeft op het vaststellen van essentiële elementen van bemiddeling, wat niet toelaatbaar is.

Voorliggend amendement strekt er dan ook toe om de essentiële elementen van de regeling inzake de bemiddeling op te nemen in de VCRO, zoals vereist is.

Zo worden de voorwaarden waaraan de bemiddelaars moeten voldoen, in de VCRO vastgelegd.

Ten behoeve van de slaagkansen van de bemiddeling is het evident dat er bekwaamheidsvoorwaarden worden bepaald waaraan de bemiddelaar moet voldoen. Hij moet een opleiding hebben genoten in de methodiek van de bemiddeling, over een grondige kennis en ervaring beschikken betreffende het Vlaamse recht betreffende de ruimtelijke ordening, en waarborgen dat hij in het concrete geschil onafhankelijk en onpartijdig kan optreden.

De Raad beslist geval per geval of aan de voorwaarden is voldaan en kan dus een door de partijen voorgestelde kandidaat weigeren.

Het doel van bemiddeling bestaat erin dat de partijen door middel van een rechtstreekse dialoog onder leiding van een bemiddelaar een voor iedereen aanvaardbare oplossing voor hun geschil zoeken. Achter de indiening van een beroep tot vernietiging kunnen diverse behoeften en belangen schuilgaan waaraan op verschillende wijzen kan worden tegemoetgekomen zonder dat de vernietiging hoeft te worden uitgesproken. In die gevallen waarin er onderhandelingsmarge en bereidheid tot dialoog bestaat, is het een goede zaak dat de partijen zelf de kans wordt gegeven om binnen welbepaalde wettelijke klijtlijnen samen naar een oplossing te zoeken die voor iedereen bevredigbaar is.

De basisbeginselen die voor elke bemiddeling gelden, worden bij decreet verankerd: de vrijwilligheid, de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van de bemiddelaar en de vertrouwelijkheid. Vrijwilligheid is primordiaal. Niemand kan worden gedwongen om tot bemiddeling over te gaan en elke partij kan op om het even welk ogenblik uit een al aangevatte bemiddeling stappen. Een ander essentieel werkingsprincipe is de vertrouwelijkheid van de bemiddeling. De partijen moeten de garantie hebben dat de mededelingen die ze doen en de stukken die ze voorleggen om de bemiddeling te doen slagen, vertrouwelijk worden gehouden en achteraf niet, als de bemiddeling zou mislukken, tegen hen worden uitgespeeld. De derde essentiële spelregel is dat de bemiddelaar onafhankelijk en onpartijdig is. Dat geldt zowel ten aanzien van het voorwerp van het geschil als ten aanzien van de partijen. De bemiddelaar mag op geen enkele wijze betrokken zijn bij de bestreden beslissing, bij de partijen in het geding en heeft geen belang bij welke uitkomst dan ook.

Om de Raad de leiding van het geding te laten behouden en gelet op de verschillende mogelijke voorwerpen van de bemiddeling, wordt het concrete verloop van een bemiddelingsprocedure niet vastgelegd. Dit zal immers geval per geval verschillen. Vanzelfsprekend zal de Raad voor Vergunningsbetwistingen op de hoogte moeten worden gehouden van het verloop van de bemiddeling.

Het resultaat van de bemiddeling zal het verdere verloop van de procedure bepalen.

Komen de partijen niet tot een akkoord, zal de jurisdictionele procedure verdergezet worden.

Komen de partijen tot een akkoord, zal de Raad dit akkoord bekrachtigen, tenzij het strijdig is met de openbare orde, regelgeving of stedenbouwkundige voorschriften.

Een bemiddelingsakkoord zal er dus niet in kunnen bestaan dat een vergunning, die initieel geweigerd was, nu afgegeven zal worden, in afwijking van stedenbouwkundige voorschriften.

Wel zal een akkoord erin bestaan dat een nieuwe vergunningsaanvraag ingediend zal worden, waarbij bijvoorbeeld een afwijking toegestaan kan worden.

Doordat overeengekomen wordt dat een nieuwe aanvraag ingediend wordt, blijven de rechten van derden gevrijwaard door de inspraakmogelijkheden van de vergunningsprocedure.

Daarbij komt dat het niet ondenkbaar is dat de bemiddeling aangewend zal worden voor geschillen die niet noodzakelijk stedenbouwkundig zijn, maar eerder burgerrechtelijk, zoals een moeilijke verstandhouding tussen burens.

De derden zullen in dat geval reeds gekend en betrokken zijn in de procedure, zodat deze eveneens betrokken zijn bij een bemiddelingspoging.

Bijkomend wordt ingeschreven dat de bemiddeling de proceduretermijnen schorst vanaf de datum van ontvangst van het verzoek tot de datum van bekrachtiging van het bemiddelingsakkoord, of de dag na de betekening van het tussenarrest, waarin het einde van de bemiddeling wordt vastgesteld.

Doordat de essentiële elementen van de bemiddeling door dit amendement in de VCRO vastgelegd worden, kan de Vlaamse Regering gemachtigd worden de aanvullende maatregelen te bepalen die nodig zijn voor de uitwerking van de bemiddeling.

AMENDEMENT Nr. 4

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens, Bart Martens
en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint**

Artikel 5

In de voorgestelde tekst van artikel 4.8.7, §2, de woorden “, 829, tweede lid,” schrappen.

VERANTWOORDING

De verwijzing naar artikel 829 van het Gerechtelijk Wetboek zou tot gevolg kunnen hebben dat bepaalde categorieën raadsleden, met name “indien men met een van de partijen verbonden is geweest door een arbeidsovereenkomst” of “indien men lid is geweest van het bestuurs- of beheersorgaan van een rechtspersoon met wie een van de partijen verbonden is geweest door een arbeidsovereenkomst”, onrechtmatig en kennelijk onredelijk kunnen worden gewraakt, en bijgevolg het onmogelijk maken voor het betrokken raadslid om goed te kunnen functioneren als raadslid.

Zo zouden bijvoorbeeld deskundige personeelsleden van het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed (RWO) – mochten zij zich kandidaat stellen en effectief benoemd worden als raadslid – immers telkenmale onderhevig zijn aan potentiële wraking door de procespartijen in welbepaalde dossiers, ongeacht het feit dat ze nooit betrokken zijn geweest in deze dossiers.

Dit probleem inzake de wrakingsgrond is ter sprake gekomen bij de voorbereidingen van het Vlaams Bestuursrechtscollege, dat in navolging van de aanbevelingen van de commissie-Berx mogelijkerwijze opgericht zal worden. Ook daar wordt deze wrakingsgrond niet behouden.

AMENDEMENT Nr. 5

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens, Bart Martens
en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint**

Artikel 5

In de voorgestelde tekst artikel 4.8.11 schrappen.

VERANTWOORDING

Artikel 4.8.11 van het voorstel van decreet bepaalt dat de taal van de rechtspleging het Nederlands is.

De Raad van State geeft in zijn advies kritiek op die voorgestelde bepaling. De kritiek valt uiteen in drie lussen.

In de eerste plaats wijst de Raad erop dat de regeling van het gebruik der talen in gerechtszaken een aangelegenheid is die artikel 30 van de Grondwet tot de bevoegdheid van de federale wetgever rekent. Wil het Vlaamse Gewest het taalgebruik voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen regelen, dan moet volgens de

Raad worden aangetoond dat voldaan is aan de voorwaarden bepaald in artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, dat wil zeggen de voorwaarden om een beroep te doen op de ‘impliciete bevoegdheden’: de regeling is noodzakelijk voor de uitoefening van de eigen bevoegdheden, de aangelegenheid leent zich tot een gedifferentieerde regeling en de impact op de federale aangelegenheid is marginaal. In het bijzonder wat de marginale impact betreft, verwacht de Raad een motivering.

In de tweede plaats vraagt de Raad zich af of de voorgestelde regeling wel verenigbaar is met artikel 16bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Op grond van dit artikel is het de Vlaamse decreetgever verboden om afbreuk te doen aan de garanties waarvan Franstaligen in de Vlaamse Randgemeenten rond Brussel en in de taalgrensgemeenten op de datum van 1 januari 2002 – dat wil zeggen de datum van inwerkingtreding van artikel 16bis – genieten. Artikel 66 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State is volgens de Raad (allicht) een garantie in de zin van artikel 16bis van de bijzondere wet. Omdat het voorgestelde artikel 4.8.11 niet de garanties van dat artikel 66 biedt, besluit de Raad tot een schending van artikel 16bis van de bijzondere wet.

Tot slot vraagt de Raad zich af of de voorgestelde bepaling wel in evenredig verband staat met de bij artikel 30 van de Grondwet gewaarborgde vrijheid van taalgebruik en of begeleidende maatregelen voor anderstaligen niet aangewezen zijn.

De bevoegdheid van het Vlaamse Gewest om het taalgebruik voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen te regelen, kan op goede gronden worden geargumenteed. Vooral de voorwaarde dat de weerslag op de federale aangelegenheid marginaal moet blijven – waar de Raad zich blijkbaar vooral zorgen over maakt – lijkt geen probleem te stellen. Het is vanzelfsprekend enkel de taal van de procedure voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen die wordt geregeld. Met de voorgestelde bepaling zou de decreetgever maar op marginale wijze op de aan de federale wetgever voorbehouden bevoegdheid treden.

Niettemin lijkt het niet aangewezen om het voorgestelde artikel 4.8.11 te behouden. In de praktijk blijken er zich geen problemen voor te doen en worden zowat alle bij de Raad ingediende beroepen in het Nederlands behandeld. Bovendien is er het tweede bezwaar van de Raad van State, dat wil zeggen de mogelijke schending van artikel 16bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Dat bezwaar staat of valt met het antwoord op de vraag of artikel 66 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State als een garantie in de zin van artikel 16bis moet worden beschouwd. De Raad van State is daar duidelijk zelf niet zeker van en stelt dat het uiteindelijk aan het Grondwettelijk Hof toekomt om dat te beoordelen. Voorzichtigheidshalve zou aan het voorgestelde artikel een bepaling kunnen worden toegevoegd die de Franstaligen in de Vlaamse Randgemeenten rond Brussel en taalgrensgemeenten dezelfde rechten biedt als artikel 66 van de wetten op de Raad van State. Maar in dat geval worden er regels geschreven in functie van de uitzondering.

Er wordt voorgesteld om artikel 4.8.11 uit het voorstel van decreet te halen. Deze aangelegenheid kan worden onderzocht bij de voorbereiding van de oprichting van het Vlaams Bestuursrechtscollege.

AMENDEMENT Nr. 6

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens, Bart Martens
en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint**

Artikel 5

In de voorgestelde tekst van artikel 4.8.13, tweede lid, op de voorlaatste regel de woorden “in uitvoering van artikel 4.8.12,” vervangen door de woorden “ter uitvoering van artikel 4.8.12, §3, tweede lid,”.

VERANTWOORDING

Hierdoor wordt tegemoetgekomen aan de legistieke opmerking, gemaakt door de Raad van State, in zijn advies nr. 51.130/1/AV van 19 april en 22 mei 2012.

AMENDEMENT Nr. 7

voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens, Bart Martens en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint

Artikel 5

- A. In de voorgestelde tekst van artikel 4.8.15, §1, tweede lid, op de voorlaatste en laatste regel, de zinsnede “, de verweerder en, in voorkomend geval, de begunstigde van de vergunningsbeslissing, de valideringsbeslissing of de registratiebeslissing” schrappen.**
- B. In de voorgestelde tekst van artikel 4.8.15, §2, op de eerste regel, de woorden “partijen beschikken” vervangen door de woorden “verzoeker beschikt”.**

VERANTWOORDING

Tijdens de vereenvoudigde behandeling kan het verweer beperkt worden tot de verzoekende partij.

De rechten van de verdediging van de verwerende partij of van de mogelijke begunstigde van de bestreden beslissing worden hierdoor niet geschaad:

- ofwel wordt het dossier na de procedure van de vereenvoudigde behandeling afgerond, omdat de Raad beslist tot de kennelijke niet-ontvankelijkheid van het beroep, zijn kennelijke onbevoegdheid of het doel-loos zijn van het beroep en blijft de bestreden beslissing gehandhaafd;
- ofwel beslist de Raad om de procedure voort te zetten conform de reguliere procedure en behouden de verwerende partij en de begunstigde alle mogelijkheden om zowel schriftelijk als mondeling hun standpunten uiteen te zetten in het verdere verloop van de procedure.

Deze wijziging vereenvoudigt de procedure van de vereenvoudigde behandeling en betekent een relevant positief effect op de behandelingstermijn van de dossiers.

AMENDEMENT Nr. 8

voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens, Bart Martens en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint

Artikel 5

In de voorgestelde tekst van artikel 4.8.19, §2, tweede lid, het woord “ingetrokken” vervangen door het woord “opgeheven”.

VERANTWOORDING

Ter wille van de eenvormigheid met het voorgestelde artikel 4.8.33 en gelet op de toelichting bij die bepaling en artikel 4.8.19, stelt de Raad van State deze wijziging voor. Aan deze opmerking wordt aldus tegemoetgekomen.

AMENDEMENT Nr. 9

voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens, Bart Martens en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint

Artikel 5

In de voorgestelde tekst van artikel 4.8.20, het woord “dertig ” telkens vervangen door het woord “vijftien”.

VERANTWOORDING

Er wordt in een kleine 30 percent van de dossiers aanhangig bij de Raad naast de vordering tot vernietiging, ook de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing gevorderd.

Wanneer de Raad de uitvoering van de bestreden beslissing effectief geschorst heeft, hebben de verwerende en de tussenkomende partij een vervaltermijn van dertig dagen na de betekening van het arrest waarin de schorsing wordt bevolen om een verzoek tot voortzetting van de rechtspleging in te dienen.

Ook wanneer de vordering tot schorsing verworpen is, heeft in dit geval de verzoekende partij een vervaltermijn van dertig dagen om een verzoek tot voortzetting in te dienen.

Het inkorten van deze termijn van dertig dagen naar telkens vijftien dagen betekent een duidelijke winst qua behandelingstermijn van het dossier.

Anderzijds schendt het inkorten van de termijn de rechten van de procespartijen niet.

Deze termijn dient enkel om een formele voortzetting aan de Raad over te maken zonder dat een inhoudelijk stuk aan de Raad overgemaakt moet worden.

In het geval de verwerende partij of de tussenkomende partij het verzoek tot voortzetting dient in te dienen, betekent dit een zeer eenvoudig te vervullen formaliteit.

In het geval de verzoekende partij het verzoek tot voortzetting dient in te dienen, zal in het procedurereglement de termijn tot het indienen van een antwoordnota door de verwerende partij en tot het indienen van een schriftelijke uiteenzetting van de tussenkomende partij pas beginnen te lopen na de betekening van het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging van de verzoekende partij aan alle partijen in het geding.

AMENDEMENT Nr. 10

voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens, Bart Martens en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint

Artikel 5

In de voorgestelde tekst van artikel 4.8.22, §3, laatste lid, het woord “verzoekschrift” vervangen door de woorden “schriftelijke uiteenzetting”.

VERANTWOORDING

Met dit amendement wordt gevolg gegeven aan de taalkundige opmerking van de afdeling Wetgeving van de Raad van State.

Bijkomend willen de opstellers van het decreet een foutieve verwijzing in de memorie van toelichting bij het voorgestelde artikel 4.8.22 rechtzetten.

De Raad van State stelde een discrepantie vast tussen het voorgestelde artikel 4.8.22 en het bestaande artikel 4.8.19, §1, tweede lid, van de VCRO. Het bestaande artikel 4.8.19, §1, tweede lid, van de VCRO voorziet in een termijn van dertig dagen voor de indiening van een verzoek tot tussenkomst en in een mogelijkheid voor de Raad om toch een latere tussenkomst toe te laten voor zover die de procedure niet vertraagt. Het voorgestelde artikel 4.8.22 van de VCRO voorziet in een delegatie aan de Vlaamse Regering om de wijze van indiening van het genoemde verzoek en de daarbij geldende ‘vervaltermijnen die niet korter mogen zijn dan twintig dagen’ te bepalen.

In tegenstelling tot wat in de toelichting bij het initieel ingediende voorstel wordt gesteld, bestaat er dus geen inhoudelijke overeenstemming tussen het bestaande artikel 4.8.19, §1, tweede lid, en het voorgestelde artikel 4.8.22.

AMENDEMENT Nr. 11

voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens, Bart Martens en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint

Artikel 5

In de voorgestelde tekst van artikel 4.8.25, laatste lid, de woorden “organieke maatregelen betreffende de zitting” vervangen door de woorden “maatregelen betreffende de organisatie van de zitting”.

VERANTWOORDING

Met dit amendement wordt gevolg gegeven aan de opmerking van de afdeling Wetgeving van de Raad van State.

AMENDEMENT Nr. 12

voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens, Bart Martens en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint

Artikel 5

In de voorgestelde tekst van artikel 4.8.28, de woorden “Met uitzondering van de vordering tot schorsing” vervangen door de woorden “Met behoud van de toepassing van artikel 4.8.18”.

VERANTWOORDING

Met dit amendement wordt gevolg gegeven aan de opmerking van de afdeling Wetgeving van de Raad van State.

Volgens artikel 4.8.18 leidt de afwezigheid van de verzoekende partij of haar vertegenwoordiger ter zitting namelijk niet tot ongeldigheid van de zitting, maar tot verwerping van de schorsingsvordering.

AMENDEMENT Nr. 13

voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens, Bart Martens en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint

Artikel 5

A. Aan de voorgestelde tekst van artikel 4.8.32, tweede lid, een zin toevoegen, die luidt als volgt:

“De opbrengst van de geldboete wordt gestort op rekening van het Grondfonds, vermeld in artikel 5.6.3.”.

B. In de voorgestelde tekst van artikel 4.8.32, derde lid, na de woorden “betreffende het opleggen” de woorden “en de inning” invoegen.

VERANTWOORDING

Het voorgestelde artikel 4.8.32 van de VCRO wordt aangevuld met een bepaling betreffende de bestemming van de opbrengst van de geldboeten, met name het Grondfonds.

Tevens wordt de machtiging aan de Vlaamse Regering tot nadere regeling van het opleggen van een geldboete uitgebreid tot de inning ervan.

In de memorie van toelichting bij het voorgestelde artikel 4.8.32 van de VCRO stond te lezen dat door de machtiging aan de Vlaamse Regering, de Vlaamse Regering bijvoorbeeld kon bepalen dat de geldboete slechts opgelegd kan worden indien een van de partijen daar uitdrukkelijk en schriftelijk in zijn nota om vraagt.

In zijn advies wijst de Raad van State erop dat de machtiging aan de Vlaamse Regering hiertoe evenwel niet gebruikt kan worden.

Terecht stelt hij dat een dergelijke bepaling niet strookt met de vermelding in het eerste lid van het voorgestelde artikel 4.8.32 en in de toelichting (pagina 19) dat de Raad de geldboete ‘ambtshalve’ kan opleggen.

AMENDEMENT Nr. 14

voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens, Bart Martens en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint

Artikel 5

De voorgestelde tekst van artikel 4.8.33 vervangen door wat volgt:

“Art. 4.8.33. §1. De arresten van de Raad zijn vatbaar voor opheffing, verbetering of herziening.

§2. De Raad kan de arresten waarbij de schorsing is bevolen, op verzoek van de partijen opheffen.

De opheffing is alleen mogelijk wanneer nieuwe feiten, hetzij in rechte, hetzij in feite, zich voordoen of wanneer de omstandigheden zodanig veranderd zijn dat de schorsing niet langer gerechtvaardigd is.

De partijen worden uitgenodigd om te verschijnen op een zitting van de Raad waarop de vordering tot opheffing wordt behandeld.

§3. Indien een arrest een materiële vergissing bevat, kan de Raad uit eigen beweging of op verzoek van een van de betrokken partijen een verbeterend arrest uitspreken.

Een vergissing omtrent het recht of omtrent de feiten is nooit een materiële vergissing.

§4. Een beroep tot herziening kan worden ingesteld als sinds de uitspraak van het eindarrest over de vordering tot vernietiging doorslaggevende stukken zijn teruggevonden die door toedoen van de tegenpartij waren achtergehouden of als het arrest werd uitgesproken op als vals erkende of vals verklaarde stukken.

Alleen degenen die bij het bestreden arrest partij waren, kunnen bij verzoekschrift een beroep tot herziening instellen.

Een beroep tot herziening schorst de uitvoering niet, tenzij de kamervoorzitter er bij beschikking anders over oordeelt.

De partijen worden uitgenodigd om te verschijnen op een zitting van de Raad waarop het beroep tot herziening wordt behandeld.

Tegen een eindarrest waarbij uitspraak wordt gedaan over de vordering tot vernietiging, kan eenzelfde partij slechts eenmaal een beroep tot herziening instellen. Tegen een arrest waarbij uitspraak wordt gedaan over een beroep tot herziening, kan geen beroep tot herziening worden ingesteld.

§5. De Vlaamse Regering kan nadere regelen bepalen voor de toepassing van de procedure-regeling voor de opheffing, verbetering of herziening van arresten van de Raad, met inbegrip van het bepalen van termijnen en de organisatie van de in dit artikel vermelde zittingen.”.

VERANTWOORDING

Met voorliggend amendement wordt de draagwijdte van de begrippen ‘opheffing’, ‘herziening’ en ‘verbetering’ in de VCRO vastgelegd, evenals de essentiële toepassingsvoorwaarden voor die handelingen.

Hiermee wordt tevens tegemoetgekomen aan de opmerking van de Raad van State.

AMENDEMENT Nr. 15

voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens, Bart Martens en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint

Artikel 5

Aan de voorgestelde tekst van artikel 4.8.35, §1, eerste lid, de volgende zinnen toevoegen:

“Ambtshalve wordt een einde gesteld aan het ambt van de raadsleden op hun vijfenzestigste verjaardag. Op gemotiveerd verzoek kan de Vlaamse Regering een eenmalige verlenging van twee jaar toestaan.”.

VERANTWOORDING

De Raad van State stelt in zijn advies voor om een bepaling toe te voegen waarin een leeftijdsgrens wordt gesteld aan het ambt van raadslid.

In voetnoot verwijst de Raad daarbij naar artikel 16.4.21, §11, tweede lid, van het decreet van 5 april 1994 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, dat bepaalt dat ambtshalve een einde gesteld wordt aan het mandaat van bestuursrechters bij het Milieuhandavingscollege op hun vijfenzestigste verjaardag.

Voorgesteld wordt om dezelfde leeftijdsgrens te stellen aan het ambt van raadslid bij de Raad voor Verguningsbetwistingen. Deze termijn kan op gemotiveerd verzoek eenmalig met twee jaar worden verlengd.

AMENDEMENT Nr. 16

voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens, Bart Martens en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint

Artikel 5

- A. Aan de voorgestelde tekst van artikel 4.8.36, §1, laatste lid, op de laatste regel, de woorden “artikel 4.8.44” vervangen door de woorden “artikel 4.8.44, §1, derde lid”.**
- B. In de voorgestelde tekst van artikel 4.8.36, §2, derde lid, na de woorden “de eed” de woorden “, vermeld in artikel 4.8.35, §1, zesde lid,” invoegen.**

VERANTWOORDING

- A. De aanpassing in de verwijzing wordt doorgevoerd op voorstel van de Raad van State.
- B. De nieuw toegevoegde verwijzing maakt dat de aanvullende raadsleden dezelfde eed zullen afleggen als de andere raadsleden.

AMENDEMENT Nr. 17

voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens, Bart Martens en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint

Artikel 5

In de voorgestelde tekst van artikel 4.8.37, §1, derde lid, het woord “intrekken” vervangen door het woord “opheffen”.

VERANTWOORDING

Met dit amendement wordt gevolg gegeven aan de taalkundig-legistische opmerking van de afdeling Wetgeving van de Raad van State.

In het recht is er immers een onderscheid tussen ‘opheffen’ en ‘intrekken’.

Het woord ‘opheffen’ wordt gebruikt in geval iets ongedaan gemaakt wordt voor de toekomst en niet voor het verleden (werking ex nunc). Een opheffen regeling verdwijnt alleen voor de toekomst uit de rechtsorde: de regeling bestaat niet meer en kan voortaan niet meer worden toegepast.

Intrekking impliceert een afschaffing met terugwerkende kracht. In voorliggend geval zou dit neerkomen op de situatie waarin een toestemming met een afwijking op de onverenigbaarheden geacht zou worden nooit te hebben bestaan.

Beroepsactiviteiten, functies of mandaten waarvoor een afwijking op de onverenigbaarheid werd toegestaan en dus uitgeoefend mochten worden, hadden na intrekking niet uitgeoefend mogen worden. Toegestane beroepsactiviteiten, functies of mandaten met terugwerkende kracht niet-toegestaan maken, is met het oog op de rechten van het raadslid en de rechtszekerheid niet mogelijk.

AMENDEMENT Nr. 18

voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens, Bart Martens en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint

Artikel 5

A. In de voorgestelde tekst van artikel 4.8.39, §1, het tweede lid vervangen door wat volgt:

“De periodieke evaluatie gebeurt door de voorzitter van de Raad en vindt plaats:

1° wat betreft de raadsleden: binnen drie maanden na het verstrijken van een jaar te rekenen van de eedaflegging in het ambt, en vervolgens na het verstrijken van de te beoordelen periode van drie jaar;

2° wat betreft de aanvullende raadsleden: binnen drie maanden na het verstrijken van de te beoordelen periode van één jaar.”.

B. Aan de voorgestelde tekst van artikel 4.8.39, §1, vierde lid, de woorden “of het aanvullend raadslid” toevoegen.

C. Aan de voorgestelde tekst van artikel 4.8.39, §2, tweede lid, 1°, de woorden “en aanvullende raadsleden” toevoegen.

VERANTWOORDING

De vermelding, in het voorgestelde artikel 4.8.39, §1, tweede lid, van de codex, dat de periodieke evaluatie van raadsleden en aanvullende raadsleden de eerste maal plaatsvindt “een jaar te rekenen van de eedaflegging in het ambt of mandaat en vervolgens om de drie jaar” is volgens de Raad van State wellicht onbedoeld rigide.

Volgens de Raad van State verdient het de voorkeur om te bepalen dat de evaluatie dient plaats te grijpen binnen een bepaald tijdsbestek van of volgend op de te beoordelen periode van activiteit.

Vervolgens stelt de Raad van State voor om – rekening houdende met de ruimere inhoud van de andere bepalingen van het voorgestelde artikel 4.8.39 van de codex – aan het einde van §1, vierde lid, en van §2, tweede lid, 1°, tevens melding te maken van de aanvullende raadsleden.

Door dit amendement wordt gevolg gegeven aan beide voorstellen van de Raad van State.

Ook wordt een verschil in de te beoordelen periode van activiteit ingeschreven tussen raadsleden en aanvullende raadsleden. Daar waar de benoemde raadsleden om de drie jaar geëvalueerd worden, zal de evaluatie van de aanvullende raadsleden jaarlijks plaatsvinden.

Immers, de aanvullende raadsleden zullen slechts tijdelijk aangesteld worden, met het oog op het vermijden of wegwerken van een achterstand.

Omwille van de tijdelijkheid van hun aanstelling, die samenhangt met een opdracht, kan het zijn dat een driejaarlijkse evaluatie doorkruist wordt door een korte of samenvallende aanstellingsperiode.

AMENDEMENT Nr. 19

**voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens, Bart Martens
en Robrecht Bothuynen en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint**

Artikel 5

In de voorgestelde tekst van artikel 4.8.40 paragraaf 3 vervangen door wat volgt:

“§3. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels betreffende de werking en organisatie van de griffie, met inbegrip van de mogelijkheid om leden van het ondersteunend personeel tijdelijk de uitoefening van de taak van zittingsgriffier of het mandaat van griffier toe te vertrouwen.

Zolang de Vlaamse Regering de nadere regels, vermeld in het eerste lid, niet heeft bepaald, kan de voorzitter van de Raad bij afwezigheid of onbeschikbaarheid van de griffiers aan een lid van het ondersteunend personeel tijdelijk het mandaat van griffier of zittingsgriffier toevertrouwen.”.

VERANTWOORDING

- Weglaten van de regeling omtrent evaluatie en tucht voor de griffiers en de leden van het ondersteunend personeel

Overeenkomstig het voorgestelde artikel 4.8.41 van de VCRO worden de geldelijke en administratieve rechtspositieregelingen die gelden in hoofde van het personeel van de diensten van de Vlaamse overheid van overeenkomstige toepassing op de griffiers en de leden van het ondersteunend personeel van de Raad.

Ook de evaluatie- en tuchtregeling valt hieronder.

Bijgevolg moet de Vlaamse Regering niet in een afzonderlijk besluit de nadere regels hierover bepalen.

De bepaling “de evaluatie en tucht voor de griffiers en de leden van het ondersteunend personeel van de Raad” wordt daarom uit artikel 4.8.40, §3, van de VCRO geschrapt.

- Verduidelijking van de regeling omtrent werking en organisatie van de griffie

Tevens wordt met dit amendement gevolg gegeven aan de aanbeveling van de Raad van State om in de VCRO zelf te specificeren wat bedoeld wordt met de delegatie aan de Vlaamse Regering om “nadere regels te bepalen betreffende de werking en de organisatie van de griffie”.

- Verplichting aan de Vlaamse Regering om regels te bepalen

Momenteel bepaalt artikel 4.8.10 van de VCRO dat de voorzitter, onder de voorwaarden, bepaald in het reglement van orde, een of meerdere adviseurs tijdelijk kan gelasten met het uitoefenen van de taak van zittingsgriffier. Tevens kan de voorzitter bij afwezigheid of onbeschikbaarheid van beide griffiers aan een der adviseurs tijdelijk het mandaat van griffier toevertrouwen.

Voorgesteld artikel 4.8.40 van de VCRO bepaalt dat de Vlaamse Regering hierover regels kan vastleggen.

Om de griffiers niet te overbelasten en opdat de adviseurs aan de zitting kunnen blijven deelnemen, zijn regels hierover geen optie maar nodig.

Aldus wordt vastgelegd dat de Vlaamse Regering dergelijke regels moet bepalen, maar dat in de tussentijd nog de oude regeling waarbij de voorzitter bevoegd is, geldt.

■

AMENDEMENT Nr. 20

voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens, Bart Martens en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint

Artikel 5

In de voorgestelde tekst van artikel 4.8.43, na het eerste lid, een lid invoegen, dat luidt als volgt:

“Het reglement van orde bepaalt de nadere regels betreffende de werking en de organisatie van de Raad en de wijze waarop beroepsdossiers aan de kamers worden toegewezen.”.

VERANTWOORDING

Op aanzet van de Raad van State wordt de bepaling opgenomen in het voorgestelde artikel 4.8.44, §1, tweede lid, van de VCRO ondergebracht in het voorgestelde artikel 4.8.43 van de VCRO.

AMENDEMENT Nr. 21

voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens, Bart Martens en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint

Artikel 5

A. In de voorgestelde tekst van artikel 4.8.44 , §1, eerste lid, de woorden “Bij reglement” vervangen door de woorden “Bij reglement van orde”.

B. In de voorgestelde tekst van artikel 4.8.44 , §1, het tweede lid schrappen.

VERANTWOORDING

Deze wijzigingen worden voorgesteld door de Raad van State in zijn advies nr. 251.120/1/AV.

Voor wat betreft de opheffing van het tweede lid, wordt verwezen naar amendement nr. 20 bij het voorgestelde artikel 4.8.43 van de VCRO, waar dit lid wordt ondergebracht.

AMENDEMENT Nr. 22

voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens, Bart Martens en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint

Artikel 5

In de voorgestelde tekst van artikel 4.8.46, de woorden “alle aanvullende organieke en procedurele maatregelen” vervangen door de woorden “alle aanvullende maatregelen betreffende de organisatie en de procedure”.

VERANTWOORDING

Met dit amendement wordt gevolg gegeven aan de opmerking van de afdeling Wetgeving van de Raad van State.

AMENDEMENT Nr. 23

voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens, Bart Martens en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint

Artikel 7

A. In 2°, de zinsnede “in §2, tweede en vierde lid” vervangen door de zinsnede “in paragraaf 2, tweede en vierde lid”.

B. In 3°, de zinsnede “in §3, tweede en derde lid” vervangen door de zinsnede “in paragraaf 3, tweede en derde lid”.

VERANTWOORDING

Hierdoor wordt tegemoetgekomen aan de taalkundige opmerking, gemaakt door de Raad van State, in zijn advies nr. 51.130/1/AV van 19 april en 22 mei 2012.

AMENDEMENT Nr. 24

voorgesteld door de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyssens, Bart Martens en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint

Artikel 9

Op de eerste regel de woorden “tot vernietiging” schrappen.

VERANTWOORDING

Ook de beroepen die – naast een vordering tot vernietiging – ook een vordering tot schorsing van tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevatten en die zijn ingediend voor de inwerkingtreding van dit decreet, moeten worden behandeld volgens de procedureregels die golden voor die datum.

Om verwarring te vermijden, worden daarom de woorden “tot vernietiging” geschrapt.

